Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 952/2006

2006 m. birželio 29 d.

dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 taikymo taisyklių, susijusių su cukraus vidaus rinkos valdymu ir kvotų sistema

(OL L 178, 2006 7 1, p. 39)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2007 m. gegužės 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 551/2007	L 131	7	2007 5 23
►M2	2008 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 707/2008	L 197	4	2008 7 25
►M3	2008 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 826/2008	L 223	3	2008 8 21
►M4	2009 m. lapkričio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1053/2009	L 290	61	2009 11 6
►M5	2011 m. gruodžio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1369/2011	L 341	38	2011 12 22

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 952/2006

2006 m. birželio 29 d.

dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 taikymo taisyklių, susijusių su cukraus vidaus rinkos valdymu ir kvotų sistema

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ([1]), ypač į jo 40 straipsnį,

kadangi:

(1) Cukraus sektoriuje taikant kvotų sistemą, turi būti tiksliai apibrėžtos įmonių gaminamo cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo sąvokos. Tik ypatingais atvejais vienos įmonės produkcijos dalis gali būti priskirta kitai įmonei, pagaminusiai cukrų pagal gamybos sutartį.

(2) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 17 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės cukrų, izogliukozę ar inulino sirupą gaminančioms arba šiuos produktus į vieną iš minėto reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų perdirbančioms įmonėms, pateikusioms prašymą, išduoda patvirtinimą. Turėtų būti tiksliai apibrėžtas patvirtinimo prašymo, kurį cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo gamintojai bei rafinavimo įmonės turi pateikti kompetentingoms valstybių narių institucijoms, turinys. Būtina apibrėžti įmonės įsipareigojimus, kuriuos ji privalo prisiimti gaudama patvirtinimą, ypač įsipareigojimą atnaujinti žaliavų, įvežtų, perdirbtų ir išvežtų galutinių produktų pavidalu, registrą.

(3) Turėtų būti nustatyti valstybių narių įsipareigojimai dėl patvirtintų įmonių tikrinimo ir apibrėžta pakankamai atgrasanti baudų sistema.

(4) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 4 straipsnyje numatoma įkurti cukraus kainų informacinę sistemą. Minėto reglamento 17 straipsnyje patvirtintoms įmonėms numatomas įpareigojimas teikti informaciją apie parduotą baltojo cukraus kiekį ir atitinkamas kainas bei sąlygas. Turėtų būti apibrėžti informacijos apie kainas, kurią cukraus gamintojai ir rafinavimo įmonės turi parengti, kad galėtų perduoti Komisijai, teikimo dažnis ir turinys. Siekdamos surinkti artimiausio laikotarpio duomenis, įmonės taip pat turėtų sudaryti ir pranešti apie prognozuojamas vidutines kitų trijų mėnesių pardavimo kainas. Patvirtintos įmonės, kurios cukrų

([1]) OL L 58, 2006 2 28, p. 1.

▼B

naudoja perdirbimui į vieną iš Reglamento (EB) Nr. 318/2006 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų, taip pat turi sudaryti ir Komisijai perduoti superkamo cukraus kainą, laikydamosi tokio paties perdavimo dažnio ir formato, kurie taikomi ir cukraus gamintojams.

(5) Siekiant užtikrinti kainos lygių skelbimą pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 4 straipsnį ir kartu garantuoti duomenų konfidencialumą, reikia nustatyti, kad Komisija Cukraus vadybos komitetui du kartus per metus praneša apie vidutines baltojo cukraus, parduoto Bendrijos rinkoje per paskutinįjį pusmetį, kainas, išskirdama kvotinį ir nekvotinį cukrų.

(6) Bus parengta šiame reglamente nurodyto rinkos kainų registravimo ir pranešimo apie jas sistemos veikimo ataskaita, kurioje bus pateikta patobulinimo pasiūlymų ir pasiūlymą dėl kompiuterizuotos pranešimo apie kainas sistemos. Kol šie patobulinimo pasiūlymai bus pateikti, pereinamuoju 2006 — 2007 m. laikotarpiu įmonių nustatytos kainos laikinai turi būti siunčiamos tiesiogiai Komisijos tarnyboms, kad informacija būtų pateikta Cukraus vadybos komitetui.

(7) Pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 14 straipsnį arba 19 straipsnį gamintojas dalį savo produkcijos gali perkelti į kitus prekybos metus ir laikyti ją tų metų produkcija. Todėl tų prekybos metų tiekimo sutartis, pagal kurias taikoma minimali runkelių kaina, gamintojai privalo sudaryti tik tam jų bazinės kvotos cukraus kiekiui, kurio jie dar nepagamino.

(8) Siekiant užtikrinti tinkamą kvotų sistemos veikimą, būtina apibrėžti sąvokas „prieš sėją“ ir „minimali kaina“, vartojamas Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnio 5 dalyje. Reikia atsižvelgti į specifines runkelių auginimo kai kuriuose Italijos regionuose agronomines ir klimato sąlygas ir nustatyti kitokią jų sėjos pabaigos datą.

(9) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 5 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad minimali kaina padidinama arba sumažinama atsižvelgiant į nukrypimus nuo standartinės kokybės. Cukrinių runkelių kokybė, taigi ir vertė, daugiausia priklauso nuo juose esančio cukraus kiekio. Pats tinkamiausias nestandartinės kokybės runkelių vertės nustatymo būdas yra kainų padidinimo ir sumažinimo, išreikšto minimalios kainos procentu, skalės sudarymas.

(10) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 8 straipsnyje numatyta skirti papildomas cukraus kvotas. Tokiu kvotų skyrimu siekiama palengvinti perėjimą nuo ankstesnės prie dabartinės kvotų sistemos, ir jos turi būti skirtos tik 2005 — 2006 m. kvotas turėjusioms įmonėms. Be to, turėtų būti patikslintos sąlygos, kuriomis kvotos gali būti skirtos nuo 2006 — 2007 prekybos metų.

▼B

(11) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 9 straipsnio 2 dalyje numatyta skirti papildomas izogliukozės kvotas. Atitinkamos valstybės narės šias kvotas įmonėms turi skirti proporcingai joms skirtai izogliukozės kvotai jų nediskriminuodamos. Būtina nustatyti galutinę datą minėto reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytam vienkartiniam mokesčiui sumokėti.

(12) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 2 straipsnio 5 punkte kvotinio cukraus produkcija apibrėžiama kaip kiekis, pagamintas konkrečiais prekybos metais pagal atitinkamos įmonės kvotą, o minėto straipsnio 9 punkte kvotiniai cukriniai runkeliai apibrėžiami kaip į kvotinį cukrų perdirbami cukriniai runkeliai. Taigi yra būtina nustatyti taisyklę dėl cukraus produkcijos priskyrimo konkretiems prekybos metams, paliekant valstybėms narėms teisę priimti nuostatas dėl konkrečių atvejų, pavyzdžiui, rudeninių runkelių cukraus ir cukranendrių cukraus produkcijos.

(13) Siekiant užtikrinti gerą kvotų sistemos administravimą, nustatyti per mėnesį suvartojamo cukraus kiekį ir sudaryti tiekimo balansą, turėtų būti numatytos patvirtintų įmonių ir valstybių narių bei valstybių narių ir Komisijos informacijos perdavimo priemonės. Perduodama informacija turi būti susijusi su atsargomis, gamybos lygiu ir pasėlių plotais.

(14) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 18 straipsnio 2 dalyje numatytos intervencinės cukraus supirkimo priemonės. Įgyvendinant intervencines Bendrijos priemones reikalaujama, kad intervencinės agentūros perimtų cukrų nurodytoje vietoje. Todėl perimti galima tik pasiūlymo teikimo metu patvirtintoje sandėliavimo vietoje laikomą cukrų.

(15) Siekiant sudaryti prieigos prie intervencijos zonų galimybę, kuri yra labai svarbi žinant, kad jose būna dideli produkcijos kiekiai, Reglamento (EB) Nr. 318/2006 18 straipsnio 2 dalyje nustatytas maksimalus kiekis pirmiausia turi būti paskirstytas visoms cukrų gaminančioms valstybėms narėms, atsižvelgiant į joms skirtas cukraus gamybos kvotas. Turėtų būti numatyta galimybė paskirstytus kiekius patikslinti prieš kiekvienus naujus prekybos metus, atsižvelgiant į dalinius pakeitimus, atsiradusius valstybei narei skirstant kvotas, ir kiekvienais prekybos metais, siekiant perskirstyti neišnaudotus kiekius.

(16) Siekiant nustatyti sandėliavimo vietų patvirtinimo ir šio patvirtinimo panaikinimo sąlygas, reikia atsižvelgti į gerų cukraus laikymo sąlygų ir cukraus išvežimo patogumo bei išvežimo iš sandėlių pajėgumų reikalavimus.

(17) Cukrus, kurį vėliau galėtų būti sunku realizuoti dėl laikymo sandėliuose pablogėjusių savybių, neturėtų būti superkamas taikant intervencines priemones. Be to, turėtų būti nustatyta sąlyga, kad intervencinė agentūra ir pardavėjas sudarytų saugojimo sutartį, kuri intervencinio cukraus pirkimo atveju yra privaloma.

▼B

(18) Siekiant palengvinti intervencinių priemonių valdymą, cukrus turėtų būti pateikiamas siuntomis. Todėl reikėtų apibrėžti siuntą, ypač nurodyti jos kiekį.

(19) Intervencinė agentūra turėdama reikalingą informaciją privalo būti pajėgi nustatyti, ar pasiūlymas atitinka visus reikalavimus. Tam siūlančioji šalis turi jai pateikti visą būtiną informaciją.

(20) Reglamento (EB) Nr. 318/2006 18 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad supirkimo kaina turi būti tikslinama, jei cukraus kokybė neatitinka standartinės. Taigi yra būtina nustatyti intervencinėms kainoms taikytinas kainų didinimo ir mažinimo skales, atsižvelgiant į siūlomo cukraus kokybę. Šias skales ir jų nulemtas mažesnes kainas galima apibrėžti remiantis objektyviais duomenimis, paprastai naudojamais prekybos sandoriuose.

(21) Intervencinių agentūrų saugomas cukrus turi būti parduodamas nediskriminuojant Bendrijos pirkėjų, ekonomiškai pačiomis naudingiausiomis sąlygomis. Paprastai šiuos tikslus galima pasiekti, organizuojant konkursus. Norint išvengti, kad cukrus nebūtų parduodamas tada, kai rinkos sąlygos nėra palankios, konkursai turėtų būti skelbiami tik gavus išankstinį leidimą. Tačiau, tam tikromis aplinkybėmis būtų tikslinga taikyti ne konkurso, o kitokias procedūras.

(22) Siekiant visoms suinteresuotosioms Bendrijos šalims garantuoti vienodas sąlygas, intervencinių agentūrų skelbiamiems konkursams būtina taikyti vienodas taisykles. Atsižvelgiant į tai, būtina užtikrinti sąlygas kad cukrus būtų vartojamas pagal tikslinę paskirtį.

(23) Parduodamo baltojo cukraus rūšiai ir žaliavinio cukraus išeigai nustatyti turėtų būti taikomi tie patys kriterijai, kuriais remiasi intervencinės agentūros, supirkdamos cukrų. Vienodas sąlygas visoms suinteresuotosioms šalims gali garantuoti tik vienodos ir tiksliai apibrėžtos nuostatos, reglamentuojančios pardavimo kainos arba eksporto grąžinamosios išmokos tikslinimą ir eksporto licencijų pataisymą, kai nustatoma, jog cukraus kokybė neatitinka konkurse nurodytos kokybės.

(24) Siekiant aiškumo, reikia panaikinti 2001 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1261/2001, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/2001 nuostatų dėl runkelių tiekimo sutarčių ir runkelių kainos didinimo bei mažinimo taikymo taisykles [1], 2001 m. birželio 27 d. Komisijos Reglamentą (EB) Nr. 1262/2001, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/2001 nuostatų dėl intervencinių agentūrų vykdomo cukraus supirkimo ir pardavimo įgyvendinimo taisykles [2] ir 2002m. vasario 20 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 314/2002, nustatantį išsamias kvotų sistemos taikymo cukraus sektoriuje taisykles [3] ir juos pakeisti nauju reglamentu.

---

[1] OL L 178, 2001 6 30, p. 46.

[2] OL L 178, 2001 6 30, p. 48. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 218/2006 (OL L 38, 2006 2 9, p. 19).

[3] OL L 50, 2002 1 21, p. 40. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 493/2006 (OL L 89, 2006 3 28, p. 11).

▼B

(25) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Cukraus vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

ĮVADINĖS NUOSTATOS

▼M2

1 straipsnis

Šiuo reglamentu nustatomos Reglamento (EB) Nr. 318/2006 taikymo taisyklės, visų pirma susijusios su produkcijos apibrėžimu, gamintojų ir rafinavimo įmonių patvirtinimu, kainų ir kvotų sistema, intervencinio cukraus pirkimo ir pardavimo sąlygomis ir privačiuoju sandėliavimu 2007–2008 prekybos metais.

▼B

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente:

a) „žaliava“ — tai cukriniai runkeliai, cukranendrės, trūkažolės, javai, rafinuoti skirtas cukrus ar bet kokia kita tarpinė šių produktų forma, skirta perdirbti į galutinį produktą;

b) „galutinis produktas“ — tai cukrus, inulino sirupas ar izogliukozė;

c) „gamintojas“ — galutinių produktų gamybos įmonė, išskyrus rafinavimo įmones, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 318/2006 2 straipsnio 13 punkte;

d) „sandėliavimo vieta“ — silosinė arba sandėlis.

II SKYRIUS

PRODUKCIJOS APIBRĖŽIMAS

3 straipsnis

Cukraus produkcija

1. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 II antraštinėje dalyje „cukraus produkcija“ reiškia visą baltuoju cukrumi išreikštą:

a) baltojo cukraus;

b) žaliavinio cukraus;

c) invertuotojo cukraus;

d) vienai iš toliau nurodytų kategorijų priskiriamų sirupų (toliau — sirupai):

i) sacharozės ar invertuotojo cukraus sirupų, turinčių ne mažiau kaip 70 % cukraus ir pagamintų iš cukrinių runkelių;

ii) sacharozės ar invertuotojo cukraus sirupų, turinčių ne mažiau kaip 75 % cukraus ir pagamintų iš cukranendrių,kiekį.

▼B

2. Cukraus produkcija nelaikomas:

▼M2

a) baltojo cukraus, pagaminto iš baltojo cukraus, žaliavinio cukraus arba sirupų, kurie buvo pagaminti ne toje pačioje įmonėje, kurioje pagamintas šis baltasis cukrus, kiekis;

b) baltojo cukraus, pagaminto iš baltojo cukraus, žaliavinio cukraus, sirupų arba cukraus atliekų, pagamintų ne tais pačiais prekybos metais, kaip šis baltasis cukrus, kiekis;

▼B

c) žaliavinio cukraus, pagaminto iš sirupų, kurie buvo pagaminti ne toje pačioje įmonėje kaip šis žaliavinis cukrus, kiekis;

d) žaliavinio cukraus, pagaminto iš sirupų, kurie buvo pagaminti ne tais pačiais prekybos metais, kuriais buvo pagamintas šis žaliavinis cukrus, kiekis;

▼M2

e) baltojo cukraus arba žaliavinio cukraus, kurį pagaminusi įmonė konkrečiais prekybos metais perdirbo į baltąjį cukrų, kiekis;

▼B

f) sirupų, kuriuos pagaminusi įmonė konkrečiais prekybos metais perdirbo į baltąjį cukrų ar invertuotąjį cukrų, kiekis;

g) cukraus, invertuotojo cukraus ir sirupų, pagamintų pagal įvežimo perdirbti tvarką, kiekis;

h) invertuotojo cukraus, pagaminto iš sirupų, kuriuos pagamino ne šį invertuotąjį cukrų pagaminusioji įmonė, kiekis;

i) invertuotojo cukraus, pagaminto iš sirupų, kurie buvo pagaminti ne tais pačiais, kaip šis invertuotasis cukrus, prekybos metais, kiekis.

3. Cukraus produkcija baltuoju cukrumi išreiškiama taip:

a) baltojo cukraus atveju — neatsižvelgiant į kokybės skirtumus;

b) žaliavinio cukraus atveju — remiantis produkcijos išeiga, nustatoma pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo III punktą;

c) invertuotojo cukraus atveju — produkcijai taikant koeficientą 1;

▼M2

d) sirupų atveju – remiantis išgaunamo cukraus kiekiu, nustatomu pagal 5 ir 6 dalis;

e) sirupų, gaunamų iš invertuotojo cukraus, atveju – remiantis cukraus kiekiu, nustatomu efektyviosios skysčių chromatografijos metodu.

▼B

4. Praėjusiais prekybos metais pagaminto cukraus atliekos išreiškiamos baltuoju cukrumi pagal sacharozės kiekį.

▼M2

5. Sirupų grynumas procentais apskaičiuojamas bendrą cukraus kiekį dalijant iš sausosios medžiagos kiekio ir rezultatą dauginant iš 100. Sausosios medžiagos kiekis nustatomas refraktometriniu metodu.

▼M2

6. Išgaunamo cukraus kiekis skaičiuojamas iš to sirupo poliarimetrinių rodmenų atimant iš 1,70 padaugintą to sirupo sausosios medžiagos kiekio ir poliarimetrinių rodmenų skirtumą.

Tačiau per visus prekybos metus išgautinas cukraus kiekis gali būti nustatytas pagal faktinę sirupų išeigą.

▼B

4 straipsnis

Izogliukozės produkcija

1. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 II antraštinėje dalyje „izogliukozės produkcija“ reiškia visą produkto, pagaminto iš gliukozės ar jos polimerų, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro fruktozė, kiekį, neatsižvelgiant į fruktozės kiekį, viršijantį nustatytą ribą. Izogliukozės produkcija išreiškiama sausąja medžiaga ir užregistruojama pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatą.

2. Izogliukozės produkcija užregistruojama vos tik pasibaigus izomerizacijos procesui ir prieš pradedant atskirti gliukozės bei fruktozės sudedamąsias dalis arba gaminti mišinius, fiziškai matuojant produkto kiekį ir refraktometrijos būdu nustatant sausosios medžiagos kiekį.

3. Kiekviena įmonė privalo nedelsdama pranešti apie visus savo įrenginius, kuriuos galima panaudoti gliukozei ar jos polimerams izomerizuoti.

Pranešimas siunčiamas valstybei narei, kurios teritorijoje yra įrenginys. Valstybė narė gali prašyti gamintojo pateikti papildomos informacijos šiuo klausimu.

5 straipsnis

Inulino sirupo produkcija

1. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 II antraštinėje dalyje „inulino sirupo produkcija“ reiškia produkto, gauto hidrolizės būdu iš inulino arba oligofruktozės, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro laisva arba sacharozės pavidalo fruktozė, išreikšto cukraus/izogliukozės ekvivalentais, ir turintį ne mažiau kaip 70 % cukraus, kiekį fruktozės kiekį, viršijantį tą ribą.

Grynumu laikoma monosacharidų ir disacharidų procentinė dalis sausojoje medžiagoje, nustatyta taikant *International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis metodą*, toliau — ICUMSA *method* GS7/8/4-24.

2. Inulino sirupo produkcija užregistruojama atliekant visus šiuos veiksmus:

a) fiziškai matuojant paties produkto apimtį vos išėmus jį iš pirmojo garintuvo, po kiekvieno hidrolizės proceso, ir kiekvienąkart prieš atskiriant gliukozės bei fruktozės sudedamąsias dalis arba prieš pradedant gaminti mišinius;

b) refraktometrijos būdu nustatant sausosios medžiagos kiekį ir matuojant fruktozės svorio dalį sausojoje medžiagos masės dalyje, remiantis kasdieniniu tipinių bandinių ėmimu;

▼B

c) perskaičiuojant fruktozės kiekį iki 80 % pagal svorį sausame pavidale, sausojoje medžiagoje nustatytą kiekį dauginant iš koeficiento, kuris išreiškia išmatuoto fruktozės kiekio tame sirupo kiekyje ir 80 % santykį;

d) išreiškiant cukraus arba izogliukozės ekvivalentu, taikant koeficientą 1,9.

3. Kiekviena įmonė nedelsdama privalo pranešti apie visus savo įrenginius, kuriuos galima panaudoti inulino hidrolizei, ir apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų, kuriuose cukraus kiekis yra mažesnis kaip 70 %, metinius kiekius bei panaudojimą.

Ši informacija siunčiama valstybei narei, kurios teritorijoje yra įrenginys. Valstybė narė gali pareikalauti gamintojo pateikti papildomos informacijos, siekdama įsitikinti, kad 1 pastraipoje minėti produktai nėra naudojami, kaip Bendrijos rinkos žmonėms skirto maisto saldikliai.

Suinteresuotoji valstybė narė ne vėliau kaip kiekvienų metų sausio 31 d. pateikia Komisijai išsamią ataskaitą, kurioje pateikiami praėjusių metų duomenys. Pirmoji ataskaita pateikiama ne vėliau kaip 2007 m. sausio 31 d.

6 straipsnis

Įmonės produkcija

1. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 II antraštinėje dalyje „įmonės cukraus ar izogliukozės arba inulino sirupo produkcija“ reiškia faktinį tos įmonės pagamintą cukraus ar izogliukozės, arba inulino sirupo, kaip apibrėžta šio reglamento 3, 4 ir 5 straipsniuose, kiekį.

2. Konkrečiais prekybos metais bendra įmonės cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo produkcija yra šio straipsnio 1 dalyje nurodyta produkcija:

— prie jos pridėjus į tuos prekybos metus perkeltą cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekį ir atėmus į kitus prekybos metus perkelto cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekį, pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 atitinkamai 14 ar 19 straipsnio nuostatas,

— prie jos pridėjus perdirbėjų pagal atitinkamą sutartį, laikantis 3 dalies, pagamintą kiekį ir atėmus pagrindinės įmonės užsakymu pagal sutartį įmonės pagamintą kiekį, laikantis 3 dalies.

3. Jei abi atitinkamos įmonės suinteresuotajai valstybei narei įteikia raštišką abiejų pasirašytą prašymą, įmonės (toliau — perdirbėjo) pagal sutartį pagal užsakymą pagaminto cukraus kiekis laikomas pagrindinės įmonės, užsakiusios pagaminti šį cukrų pagal minėtą sutartį (toliau — pagrindinė įmonė), produkcijos dalimi, jei įvykdoma viena iš šių sąlygų:

a) bendras cukraus perdirbėjo produkcijos kiekis yra mažesnis už jo kvotą;

▼M2

b) bendras perdirbėjo ir pagrindinės įmonės cukraus produkcijos kiekis viršija jų kvotų sumą, arba

i) 2006/2007 prekybos metais ribinių dydžių, nustatytų jiems pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 493/2006 ([1]) 3 straipsnio 2 dalį, sumą;

([1]) OL L 89, 2006 3 28, p. 11.

▼M2

ii) 2007–2008 prekybos metais ribinių dydžių, nustatytų jiems pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 290/2007 ([1]) 1 straipsnio 2 dalį, sumą;

iii) 2008/2009 prekybos metais ribinių dydžių, nustatytų jiems pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 318/2006 19 straipsnio 2 dalį arba, kai taikytina, pagal to reglamento 19a straipsnio 1 dalį, sumą.

▼B

Bendra įmonės produkcija, nurodyta pirmos pastraipos b punkte, yra 1 dalyje nurodyta produkcija, prie jos pridėjus iš praeitų prekybos metų perkeltus kiekius ir minėtos įmonės užsakymu perdirbėjo pagal sutartį pagamintą produkcijos kiekį ir atėmus įgaliotojo užsakymu įmonės pagal sutartį pagamintos produkcijos kiekį.

Jei gaunamas didesnis rezultatas, vietoj antroje pastraipoje nurodytų faktiškai pagamintų kiekių kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos gali remtis įmonių sudarytomis tiekimo sutartimis nustatytais produkcijos kiekiais.

4. Jei pagrindinės įmonės ir perdirbėjo gamyklos yra skirtingose valstybėse narėse, šio straipsnio 3 dalyje nurodytas prašymas įteikiamas abiems valstybėms narėms. Šiuo atveju abi valstybės narės, pateikdamos atsakymą, veikia drauge ir imasi būtinų priemonių, kad įsitikintų, jog laikomasi minėtoje dalyje nurodytų sąlygų.

5. Perdirbėjo pagamintas cukraus kiekis gali būti laikomas pagrindinės įmonės pagamintu kiekiu, valstybės narės pripažintu *force majeure* atveju, dėl kurios cukrinius runkelius, cukranendres ar melasą teko perdirbti į cukrų ne pagrindinėje įmonėje.

III SKYRIUS

GAMINTOJŲ IR RAFINAVIMO ĮMONIŲ PATVIRTINIMAS

7 straipsnis

Patvirtinimo prašymas

1. Patvirtinimą gauti gali jo prašiusios įmonės, kurios yra:

a) cukraus gamintojos;

b) izogliukozės gamintojos;

c) inulino sirupo gamintojos;

d) nuolatinės rafinavimo įmonės pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 2 straipsnio 13 punktą.

1 dalyje minėtas prašymas pateikiamas kompetentingai valstybės narės ar valstybių narių, kuriose atitinkama įmonė vykdo veiklą, institucijai.

Įmonė gali prašyti išduoti patvirtinimą vienai ar kelioms pirmoje pastraipoje nurodytų veiklos rūšių.

([1]) OL L 78, 2007 3 17, p. 20.

▼B

2. Patvirtinimo prašyme įmonė nurodo savo pavadinimą, adresą, cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo gamybos pajėgumą ir, jei reikia, valstybėje narėje įsteigtų gamybos vietų skaičių, įrašydama kiekvienos vietos adresą ir gamybos pajėgumą.

3. Įmonė, kuri prašo išduoti patvirtinimą pagal 1 dalies pirmos pastraipos d punktą, pateikia įrodymus, kad ji atitinka Reglamento (EB) Nr. 318/2006 2 straipsnio 13 punkte pateiktą apibrėžtį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Norėdama gauti patvirtinimą, įmonė raštu įsipareigoja:

a) kompetentingai valstybės narės institucijai nedelsdama pranešti apie 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimą;

b) kompetentingai valstybės narės institucijai pateikti registrus pagal 9 straipsnio nuostatas ir pranešti apie pardavimo kainas, sudarytas pagal 13 straipsnio nuostatas;

c) valstybei narei pateikti informaciją pagal 21 straipsnio nuostatas;

d) kompetentingai valstybės narės institucijai paprašius, pateikti bet kokią informaciją ar pagrindžiančius dokumentus, reikalingus administravimui ir patikrinimams atlikti.

2. Patvirtinimas yra kompetentingos institucijos dokumentas, prie kurio pridedamas įmonės pasirašytas dokumentas, kuriame įrašomi 1 dalyje nurodyti įsipareigojimai.

3. Patvirtinimas panaikinamas, jei nustatoma, kad viena iš 1 dalyje nurodytų sąlygų nebevykdoma. Patvirtinimas gali būti panaikintas prekybos metams nepasibaigus. Panaikinimas negalioja atgaline data.

9 straipsnis

Registrai

Kompetentinga valstybės narės institucija apibrėžia registrus, kuriuos kiekviena pagal 7 ir 8 straipsnius patvirtinta įmonė privalo tvarkyti visose savo gamybos vietose, ir įrašų periodiškumą; įrašai turi būti daromi ne rečiau kaip kartą per mėnesį.

Registrus įmonė saugo ne trumpiau kaip trejus metus, skaičiuojant nuo einamųjų metų, ir juose yra bent tokia informacija:

1) gautos cukrinių runkelių ir cukranendrių žaliavos, kurioje cukraus kiekis yra toks, kaip nurodyta pristatant ją į įmonę, kiekiai;

2) gauti galutiniai gaminiai arba pusgaminiai;

3) gautų galutinių gaminių ir šalutinių gaminių kiekiai;

4) perdirbant prarastos produkcijos kiekis;

5) sunaikinti kiekiai ir sunaikinimo pagrindimas;

6) išsiųstų galutinių produktų kiekiai.

▼B

10 straipsnis

Patikrinimai

1. Kompetentinga valstybės narės institucija kiekvienais prekybos metais tikrina visus patvirtintus gamintojus ir rafinavimo įmones.

2. Tikrinant siekiama nustatyti, ar 9 straipsnyje nurodytų registrų duomenys ir 21 straipsnyje minimi pranešimai yra tikslūs ir išsamūs, pirmiausia analizuojant pristatytos žaliavos kiekių sutapimą su gautų galutinių produktų kiekiais bei lyginant prekybinius dokumentus ar kitus tinkamus dokumentus.

Per patikrinimus stebimas svėrimo prietaisų tikslumas ir atliekami tyrimai laboratorijoje, siekiant suskaičiuoti pristatytus žaliavos kiekius, jų panaudojimą gamyboje, gautus produktus ir atsargų judėjimą.

Tikrinamas duomenų, naudojamų 13 straipsnio 2 dalyje nurodytoms įmonės vidutinėms mėnesio pardavimo kainoms nustatyti, tikslumas ir išsamumas.

Tikrinant cukraus gamintojus, taip pat stebima, ar gamintojas laikosi įsipareigojimo runkelių gamintojui mokėti minimalią kainą.

Ne rečiau kaip kartą kas dvejus metus tikrinamos fizinės atsargos.

3. Jei kompetentinga valstybės narės institucija nustato, jog kai kurios patikrinimo dalys gali būti atliktos remiantis mėginiais, mėginiai turi garantuoti patikimą ir reprezentatyvų kontrolės lygį.

4. Valstybė narė gali reikalauti, kad patvirtintos įmonės prašytų suteikti auditorių, kurio statusas yra pripažintas valstybėje narėje, paslaugas, kad būtų patvirtinti 13 straipsnyje nurodyti kainos duomenys.

5. Po kiekvieno patikrinimo sudaroma patikrinimo ataskaita, kurią pasirašo tikrintojas ir kurioje patikslinami įvairūs tikrinimo aspektai. Pirmiausia ataskaitoje nurodoma:

a) tikrinimo data ir dalyvaujantys asmenys;

b) tikrinimo laikotarpis ir kiekiai;

c) naudoti tikrinimo būdai, įskaitant, jei reikia, nurodymą apie bandinių ėmimą;

d) tikrinimo rezultatai ir galimi pareikalauti ištaisymai;

e) nustatytų klaidų ir neatitikimų sunkumo, paplitimo, pasikartojimų laipsnio ir jų trukmės įvertinimas bei kita informacija, pagal kurią naudos gavėjui taikant nuobaudas taikomi mokesčiai turi būti daugiau ar mažiau sumažinti.

Visos patikrinimo ataskaitos dedamos į archyvą ir jame saugomos ne trumpiau kaip trejus metus nuo tikrinimo metų taip, kad Komisijos kontrolės tarnyboms būtų lengvai prieinamos.

▼M2

6. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje, kad užtikrintų patikrinimų veiksmingumą bei patikrintų pateiktų dokumentų tikrumą ir (arba) įsitikintų duomenų tikslumu.

▼B

11 straipsnis

Baudos

1. Jei kompetentinga valstybės narės institucija nustato, kad fizinės atsargos ir 9 straipsnyje nurodytuose registruose esantys duomenys, žaliavos kiekiai ir gautų galutinių produktų kiekiai ar tam tikri dokumentai ir duomenys, arba deklaruoti ar užregistruoti kiekiai, nesutampa, ji nustato arba prireikus įvertina faktinius einamųjų prekybos metų ir galimai ankstesnių prekybos metų produkcijos ir atsargų kiekius.

Už kiekvieną kiekio, kuris buvo netinkamai deklaruotas ir dėl to susidarė nepagrįsta finansinė nauda, toną mokama 500 EUR bauda.

2. Jei kompetentinga valstybės narės institucija nustato, kad įmonė nesilaikė 8 straipsnyje nurodytų įsipareigojimų ir nepateikė pakankamai pagrindžiančių dokumentų 10 straipsnio 2 dalyje numatytiems patikrinimo tikslams įgyvendinti, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į pažeidimo sunkumą, skiria 500 EUR baudą, taikomą už valstybės narės nustatyto galutinio produkto kiekio toną.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, jei produktų kiekio neatitikimas yra mažesnis nei 5 % patikrinto deklaruotų, registruotų arba kontroliuojamų galutinių produktų kiekio arba jie buvo praleisti įrašant ar paprasčiausiai dėl administracinių klaidų, su sąlyga, kad bus imtasi priemonių padėčiai ištaisyti, siekiant išvengti panašių klaidų pasikartojimo.

4. 1 ir 2 dalyse numatytos baudos netaikomos *force majeure* atveju.

12 straipsnis

Pranešimai Komisijai

1. Valstybė narė Komisijai pateikia:

a) patvirtintų įmonių sąrašą

b) kiekvienam patvirtintam gamintojui skirtą kvotą.

Pranešimas siunčiamas kiekvienais prekybos metais ne vėliau kaip sausio 31 d. 2006 — 2007 prekybos metais pirmasis pranešimas išsiunčiamas ne vėliau kaip 2006 m. liepos 31 d.

Panaikinus patvirtinimą valstybė narė nedelsdama apie tai praneša Komisijai.

2. Pasibaigus konkretiems prekybos metams, valstybė narė ne vėliau kaip kitų metų kovo 31 d. pateikia Komisijai metinę ataskaitą, kurioje nurodo pagal 10 straipsnį atliktų patikrinimų skaičių ir per kiekvieną patikrinimą nustatytus pažeidimus, priemones, kurių buvo imtasi, bei skirtas baudas.

▼B

IV SKYRIUS

KAINA

13 straipsnis

Vidutinių kainų nustatymas

1. Kiekvieną mėnesį pagal šio reglamento 7 ir 8 straipsnius patvirtintos įmonės ir pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 17 straipsnį patvirtinti perdirbėjai atitinkamai kvotiniam ir nekvotiniam baltajam cukrui nustato:

a) praėjusį mėnesį taikytą vidutinę pardavimo ir supirkimo kainą; taip pat nustato parduotą ir supirktą kiekį;

b) prognozuojamą einamojo ir kitų dviejų mėnesių, vidutinę pardavimo ir supirkimo kainą bei pagal sutartis ar kitus sandorius numatytą atitinkamą kiekį.

Tai yra nepakuoto, gryno, iš gamyklos išvežamo Reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo II punkte apibrėžtos standartinės kokybės baltojo cukraus kaina.

▼M1

Rafinavimo įmonėms cukrus neskirstomas į kvotinį ir nekvotinį cukrų.

▼B

2. Kad būtų galima atlikti 10 straipsnyje numatytus patikrinimus, patvirtintos įmonės duomenis, naudotus kainoms ir šio straipsnio 1 dalyje minimiems kiekiams nustatyti, saugo ne trumpiau kaip trejus metus nuo jų parengimo.

▼M1

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos perdirbėjams, kurie per kalendorinius metus įsigyja ne daugiau kaip 2 000 tonų cukraus.

▼B

14 straipsnis

Informacija apie kainas

▼M5

Komisija kiekvieną mėnesį informuoja Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komitetą apie vidutinę baltojo cukraus kainą, pateiktą per mėnesį iki informacijos pateikimo dienos.

▼B

Atskirai nurodoma kvotinio ir nekvotinio baltojo cukraus kaina.

Informacija parengiama remiantis kainų, kurias įmonės nustato pagal 13 straipsnio 1 dalies a punktą ir praneša pagal 15 straipsnį, svertiniu vidurkiu.

▼M2

14a straipsnis

Papildoma informacija

Be cukraus kainų Bendrijoje, apie kurias Komisija praneša pagal šio reglamento 14 straipsnį, ji, remdamasi muitinės deklaracijomis ir Europos Bendrijų Statistikos biuro duomenų bazėje esančiais duomenimis, Cukraus vadybos komitetui taip pat praneša apie žaliavinio

▼M2

bei baltojo cukraus, importuoto iš Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalių pagal prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarką, nustatytą susitarimais, kuriais sudaromi ekonominės partnerystės susitarimai ([1]) arba ketinama juos sudaryti, taip pat žaliavinio ir baltojo cukraus, importuoto iš mažiausiai išsivysčiusių šalių, išvardytų Tarybos reglamento (EB) Nr. 980/2005 ([2]) I priedo D stulpelyje, kainas ir kiekius.

▼B

15 straipsnis

Duomenų apie kainas pateikimo pereinamojo laikotarpio nuostatos

▼M1

Ne vėliau kaip iki 2006 m. spalio 20 d., 2007 m. sausio 20 d., 2007 m. balandžio 20 d., 2007 m. liepos 20 d., 2007 m. spalio 20 d., 2008 m. sausio 20 d. ir 2008 m. balandžio 20 d. pagal šio reglamento 7 ir 8 straipsnius patvirtintos įmonės ir pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 17 straipsnio 1 dalį patvirtinti perdirbėjai praneša Komisijai apie kainas, nustatytas pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalį per praėjusius tris mėnesius.

▼B

Komisija duomenis priima, tvarko ir saugo, garantuodamos jų konfidencialumą.

Kiti cukraus sektoriuje dalyvaujantys ūkio subjektai, ypač pirkėjai, vidutinę cukraus kainą, nustatytą pagal 13 straipsnio nuostatas gali pateikti Komisijai. Ūkio subjektai nurodo savo pavardę, adresą ir pavadinimą.

▼M2

15 a straipsnis

Galutinės duomenų apie kainas pateikimo nuostatos

Visos įmonės, kurioms taikomas 13 straipsnyje nustatytas įpareigojimas, iki kiekvieno mėnesio 15-os dienos patvirtinusiai valstybei narei perduoda duomenis, nustatytus pagal 13 straipsnio 1 dalį. Pirmą kartą duomenys turi būti perduodami valstybei narei iki 2008 m. rugpjūčio 15 d. ir tai turi būti 2008 m. gegužės ir birželio mėn. nustatyti duomenys.

Iki kiekvieno mėnesio pabaigos visos valstybės narės perduoda Komisijai nacionaliniu lygiu surinktus duomenis apie vidutines kainas, taip pat bendrą atitinkamą kiekį ir nuokrypius nuo standarto. Vidutiniai dydžiai ir nuokrypiai nuo standarto apskaičiuojami pagal kiekius, apie kuriuos įmonės praneša pagal pirmesnę straipsnio dalį.

Komisija ir valstybės narės duomenis priima, tvarko ir saugo, garantuodamos jų tinkamą konfidencialumą.

Komisija, pateikusi valstybei narei paprastą prašymą, gali gauti tam tikrus duomenis, kuriuos siunčia patvirtinti ūkio subjektai pagal 13 straipsnio 1 dalį.

([1]) OL L 348, 2007 12 31, p. 1.
([2]) OL L 169, 2005 6 30, p. 1.

▼M2

Kiti cukraus sektoriuje dalyvaujantys ūkio subjektai, ypač pirkėjai, gali perduoti Komisijai duomenis apie vidutinę cukraus kainą, nustatytą pagal 13 straipsnį. Ūkio subjektai nurodo savo pavardę, įmonės pavadinimą ir adresą.

▼B

16 straipsnis

Tiekimo sutartis

1. Taikant Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnio 5 dalį, tiekimo sutartis yra cukraus gamintojo ir nuosavus runkelius auginančio pardavėjo sutartis.

2. Tuo atveju jei gamintojas remdamasis Reglamento (EB) Nr. 318/2006 14 ar 19 straipsnių nuostatomis, dalį savo produkcijos perkelia į kitus metus, to gamintojo kvota tais metais laikoma sumažinta perkeltuoju kiekiu, taikant minėto reglamento 6 straipsnio 5 dalį.

3. Priešsėjinėmis sutartimis laikomos tik tos sutartys, kurios buvo sudarytos prieš visų sėjų pabaigą ir bet kokiu atveju:

— iki balandžio 1 d. Italijoje,

— iki gegužės 1 d. kitose valstybėse narėse.

▼M2

16a straipsnis

Runkelių pirkimo sąlygos

Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 50 straipsnio 1 dalyje minimi prekybos susitarimai ir tiekimo sutartys atitinka šio reglamento II priede nustatytas pirkimo sąlygas.

▼B

17 straipsnis

Kainos padidinimas ir sumažinimas

1. Padidinant ir sumažinant kainą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 318/2006 5 straipsnio 3 dalyje, minėto straipsnio 1 dalyje nurodyta minimali kvotinių runkelių kaina už kiekvieną 0,1 % sacharozės yra:

a) didinama ne mažiau kaip:

i) 0,9 %, kai sacharozė sudaro daugiau nei 16 %, bet ne daugiau nei 18 %;

ii) 0,7 %, kai sacharozė sudaro daugiau nei 18 %, bet ne daugiau nei 19 %;

iii) 0,5 %, kai sacharozė sudaro daugiau nei 19 %, bet ne daugiau nei 20 %;

b) mažinama ne daugiau kaip:

i) 0,9 %, kai sacharozė sudaro mažiau nei 16 %, bet ne mažiau nei 15,5 %;

▼B

ii) 1 %, kai sacharozė sudaro mažiau nei 15,5 %, bet ne mažiau nei 14,5 %.

Runkelių, kuriuose sacharozė sudaro daugiau kaip 20 %, kaina neturi būti mažesnė už minimalią kainą, tikslinamą pagal a punkto iii papunktį.

2. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnyje nurodytose tiekimo sutartyse ir tarpšakiniuose susitarimuose gali būti numatyta šio straipsnio 1 dalyje nurodytus didinimus bei mažinimus:

a) padidinti dar daugiau, kai runkeliuose yra daugiau nei 20 % sacharozės, ir

b) dar labiau sumažinti, kai runkeliuose yra mažiau nei 14,5 % sacharozės.

Kai runkeliuose yra mažiau nei 14,5 % sacharozės, šiose sutartyse ir susitarimuose gali būti apibrėžiami cukraus gamybai tinkantys runkeliai, bet tik tuo atveju, jei juose numatyta ir toliau mažinti minimalią kainą, kai sacharozės kiekis sudaro mažiau nei 14,5 %, bet viršija minimalų tame apibrėžime nurodytą sacharozės kiekį.

Jei antrojoje pastraipoje minėtas apibrėžimas nėra įtraukiamas į sutartis ir susitarimus, atitinkama valstybė narė gali jį nustatyti. Tokiu atveju tuo pačiu metu ji nustato ir papildomus sumažinimus, nurodytus toje pastraipoje.

▼M1

V SKYRIUS

GAMYBOS MOKESTIS IR KVOTOS

▼B

18 straipsnis

Pridėtinės cukraus kvotos

1. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 8 straipsnyje nurodytos pridėtinės cukraus kvotos gali būti skirtos tik 2005 — 2006 m. kvotą turėjusiems cukraus gamintojams.

2. Įmonė savo pridėtinės kvotos prašyme nurodo, ar ji pageidauja ją gauti nuo 2006 — 2007, ar nuo 2007 — 2008 prekybos metų.

Jei valstybė narė įmonei skiria pridėtinę kvotą, ji nurodo, nuo kurių prekybos metų papildoma kvota pradedama taikyti. Tačiau po 2007 m. sausio 1 d. skirtas kvotas pradedama taikyti nuo 2007 — 2008 prekybos metų.

▼M1

3. Priėmusios sprendimą dėl Reglamento (EB) Nr. 318/2006 8 straipsnio 4 dalyje nurodytos vienkartinės sumos mokėjimo termino, valstybės narės per dešimt darbo dienų apie tokį terminą praneša Komisijai.

Valstybės narės apie mokėtinas sumas kiekvieną izogliukozės įmonę informuoja bent prieš mėnesį iki pirmoje pastraipoje minimo termino, tačiau ne vėliau kaip iki 2008 m. sausio 31 d.

▼B

19 straipsnis

Papildomos izogliukozės kvotos

1. Italija, Lietuva ir Švedija skiria papildomas izogliukozės kvotas, nustatytas Reglamento (EB) Nr. 318/2006 9 straipsnio 2 dalyje, vieneriems ar keleriems prekybos metams (nuo 2006 — 2007 iki 2009 — 2010), kad būtų išvengta bet kokios suinteresuotųjų ūkio subjektų diskriminacijos.

2. Reglamento (EB) Nr. 318/2006 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtą vienkartinį mokestį kiekviena atitinkama įmonė sumoka iki galutinės valstybės narės nustatytos datos, kuri negali būti vėlesnė nei prekybos metų, nuo kurių yra skiriama papildoma izogliukozės kvota, gruodžio 31 d.

Jei vienkartinis mokestis nesumokamas iki pirmoje pastraipoje nurodyto termino, papildomos izogliukozės kvotos nėra laikomos skirtomis suinteresuotajai įmonei.

▼M1

3. Priėmusios sprendimą dėl 2 dalyje nurodyto termino, valstybės narės per dešimt dienų apie tokį terminą praneša Komisijai.

Valstybės narės apie mokėtinas sumas kiekvieną izogliukozės įmonę informuoja bent prieš mėnesį iki 2 dalyje minimo termino, tačiau ne vėliau kaip iki prekybos metų, kuriais skiriama kvota, lapkričio 30 d.

▼B

20 straipsnis

Cukrinių runkelių derliaus priskyrimas konkretiems metams

Cukrus, gautas iš konkrečiais prekybos metais pasėtų runkelių, priskiriamas kitiems prekybos metams.

Tačiau Ispanija, Italija ir Portugalija gali priimti sprendimą runkelių, pasėtų konkrečių prekybos metų rudenį, cukrų priskirti tiems prekybos metams, jei taikoma tinkama kontrolės sistema.

Ispanija, Italija ir Portugalija laikydamosi šio straipsnio nuostatų, apie savo sprendimus Komisijai praneša ne vėliau kaip 2006 m. rugsėjo 30 d.

▼M1

20a straipsnis

Gamybos mokestis

Nuo 2007–2008 prekybos metų ne vėliau kaip iki kiekvienų metų sausio 31 d. valstybės narės praneša kiekvienam patvirtintam cukraus ir izogliukozės gamintojui apie gamybos mokestį, mokėtiną už tuos prekybos metus.

▼B

21 straipsnis

Pranešimai dėl produkcijos ir sandėlių

▼M2

1. Kiekvieną mėnesį iki 20 d. visi patvirtinti cukraus gamintojai ar rafinavimo įmonės valstybės narės, kurioje buvo pagamintas arba rafinuotas cukrus, kompetentingai institucijai praneša apie bendrus 3 straipsnio 1 dalies a–d punktuose baltuoju cukrumi išreikštus nurodyto cukraus ir sirupų kiekius:

a) kurie jiems priklauso arba kuriems išduota garantija;

b) kurie ankstesnio mėnesio pabaigoje buvo laisvoje Bendrijos teritorijos apyvartoje.

Tokie kiekiai išskirstomi į:

a) tokios įmonės pagamintą cukrų, nurodant kvotinius, nekvotinius ar pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 14 arba 19 straipsnio nuostatas perkeltus ar atšauktus kiekius. Be to, nurodant kvotinio cukraus kiekius reikia nurodyti, kokią dalį galutinių atsargų liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesiais sudaro kitų prekybos metų produkcija;

b) kitą cukrų.

▼B

2. Kiekviena valstybė narė iki paskesnio antro mėnesio pabaigos praneša Komisijai apie bendrą kiekvieno mėnesio pabaigoje 1 dalyje nurodytų įmonių sandėliuojamo cukraus kiekį, suskirstytą pagal cukraus rūšį, kaip nurodyta minėtos dalies antrojoje pastraipoje.

Jeigu cukrus sandėliuojamas ne toje valstybėje narėje, kuri informuoja Komisiją, tai sandėliuojanti valstybė narė iki kito mėnesio pabaigos pirmajai praneša apie savo teritorijoje sandėliuojamus kiekius ir sandėliavimo vietas.

3. Kiekvienas patvirtintas izogliukozės ar inulino sirupo gamintojas iki lapkričio 30 d. valstybės narės, kurioje buvo vykdoma gamyba, kompetentingai institucijai praneša apie jai ankstesnių prekybos metų pabaigoje priklausiusius ir laisvoje apyvartoje Bendrijos teritorijoje saugotus izogliukozės kiekius, išreikštus sausąja medžiaga, arba inulino sirupo kiekius, išreikštus baltojo cukraus ekvivalentu, suskirstytus pagal:

a) tokios įmonės pagamintą izogliukozę ar inulino sirupą, nurodant kvotinius, nekvotinius ar pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 14 arba 19 straipsnio nuostatas perkeltus kiekius;

b) kitą.

Kiekviena valstybė narė iki gruodžio 31 d. Komisijai praneša apie izogliukozės ir inulino sirupo kiekius, suskirstytus pagal pirmąją pastraipą, kurie buvo saugomi ankstesnių prekybos metų pabaigoje.

4. Iki kiekvieno mėnesio 15 d. visos izogliukozę gaminančios įmonės praneša valstybei narei, kurios teritorijoje jos vykdė gamybą, apie izogliukozės kiekius, išreikštus sausąja medžiaga, faktiškai pagamintus per praėjusį mėnesį.

▼B

Valstybės narės nustato kiekvienos tokios įmonės izogliukozės produkciją ir apie tai per mėnesį, ne vėliau kaip iki paskesnio antro mėnesio pabaigos praneša Komisijai.

Apie kiekius, pagamintus pagal įvežimo perdirbti tvarką, pranešama atskirai.

22 straipsnis

Tiekimo balansas

1. Kiekvieniems prekybos metams parengiamas Bendrijos cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo tiekimo balansas. Balansai konsoliduojami kitų prekybos metų pabaigoje.

2. Valstybės narės kiekvienai jų teritorijoje esančiai įmonei nustato einamųjų prekybos metų preliminarius cukraus ir inulino sirupo produkcijos duomenis ir iki kovo 1 d. apie juos praneša Komisijai. Cukraus produkcija suskirstoma pagal mėnesius.

Prancūzijos Gvadelupos ir Martinikos departamentams bei Ispanijai cukranendrių cukraus preliminari produkcija nustatoma ir apie ją pranešama iki liepos 1 d.

3. Iki birželio 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie cukraus, bioetanolio ir kitų tam tikrų produktų gamybai skirtų runkelių bei inulino gamybai skirtos trūkažolės plotus ir produkciją einamaisiais prekybos metais bei numatomus kitų metų duomenis.

4. Valstybės narės iki lapkričio 30 d. nustato ir Komisijai praneša apie faktinę kiekvienos jos teritorijoje esančios įmonės ankstesnių prekybos metų cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo produkciją. Bendra cukraus produkcija suskirstoma pagal mėnesius.

5. Jeigu, remiantis informacija, perduota pagal šio straipsnio 4 dalį, reikia patikslinti faktinę cukraus produkciją, į susidariusį skirtumą atsižvelgiama nustatant faktinę prekybos metų, kuriais paaiškėjo šis skirtumas, produkciją.

VI SKYRIUS

VALSTYBĖS INTERVENCIJA

1 DALIS

Intervencijos pasiūlymai

23 straipsnis

Pasiūlymai

1. Pasiūlymas cukrų gaminančios valstybės narės, kurios teritorijoje siūlymo metu yra siūlomas cukrus, intervencinei agentūrai pateikiamas raštu.

2. Pasiūlymas priimamas tik tada, jei pagal 7 ir 8 straipsnius patvirtintas gamintojas jį pateikia kvotiniam cukrui, kurį jis pagamino einamaisiais prekybos metais ir kuris pasiūlymo metu yra atskirai sandėliuojamas patvirtintoje sandėliavimo vietoje, patvirtintoje pagal 24 straipsnį.

▼B

3. Valstybės narės prekybos metais gali priimti ne didesnį nei ►M2 I priede ◄ nurodytą didžiausią joms skirtą kiekį. Jei siūlomas kiekis viršija didžiausią kiekį, valstybės narės kompetentinga institucija pasiūlymams taiko vienodą sumažinimo koeficientą, kad bendras priimamas kiekis būtų lygus skirtam kiekiui.

4. Kiekvienų prekybos metų pradžioje Komisija iš dalies pakeičia kiekius, nurodytus šio reglamento ►M2 I priede ◄ pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 10 straipsnyje nurodytus patikslinimus ir neviršydama minėto reglamento 18 straipsnio 2 dalyje nustatyto didžiausio kiekio.

Šio reglamento ►M2 I priede ◄ nurodyti kiekiai iš dalies pakeičiami Reglamento (EB) Nr. 318/2006 39 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, prireikus, paskutinįjį kiekvienų prekybos metų pusmetį, atsižvelgus į nepanaudotus kiekius ir neviršijant bendros minėto reglamento 18 straipsnio 2 dalyje nustatytos sumos.

24 straipsnis

Sandėliavimo vietų patvirtinimas

1. Gamintojo prašymu patvirtinimą intervencinė agentūra išduodama visoms sandėliavimo vietoms, atitinkančioms šias sąlygas:

a) pritaikyta cukrui saugoti;

b) yra tokioje vietoje, kurioje yra visos būtinos cukraus išvežimo sąlygos;

c) intervencinį cukrų joje galima sandėliuoti atskirai.

Intervencinės agentūros gali kelti papildomų reikalavimų.

2. Sandėliavimo vietos patvirtinimas išduodamas nepakuotam arba supakuotam cukrui sandėliuoti. Jame nustatytas sandėliuojamas kiekis, 50 kartų neviršijantis cukraus, kurį pareiškėjas įsipareigoja pateikti intervencinei agentūrai, dienos išvežimo pajėgumo. Patvirtinime nurodytas bendras kiekis, kuriam jis yra išduotas, ir cukraus dienos išvežimo pajėgumas.

3. Cukrus turi būti sandėliuojamas taip, kad jį būtų galima identifikuoti ir lengvai prie jo prieiti; įpakuotas cukrus, išskyrus įpakavimą į didelius maišus, turi būti sudėtas ant palečių.

4. Intervencinė agentūra patvirtinimą panaikina, jei nesilaikoma kurios nors iš šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyje nustatytų sąlygų. Patvirtinimas gali būti panaikintas tais prekybos metais, kuriais jis buvo išduotas. Patvirtinimo panaikinimas negalioja atgaline data.

25 straipsnis

Minimali cukraus kokybė

1. Intervencijai pasiūlytas cukrus turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jis turi būti pagamintas pagal kvotą tais prekybos metais, kuriais teikiamas pasiūlymas;

b) jis turi būti kristalų pavidalo.

▼B

2. Intervencijai siūlomas baltasis cukrus turi būti geros prekinės kokybės, birus, ne daugiau kaip 0,06 % drėgnumo.

3. Intervencijai siūlomas žaliavinis cukrus turi būti geros prekinės kokybės, o jo išeiga, apskaičiuota remiantis Reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo III punktu, neturi būti mažesnė kaip 89 %.

Jei tai yra žaliavinis cukranendrių cukraus, saugos koeficientas neturi būti didesnis kaip 0,30.

Jei tai žaliavinis cukrinių runkelių cukraus, jo savybės turi būti:

— pH pasiūlymo priėmimo metu — ne mažesnis kaip 7,9,

— invertuotojo cukraus kiekis — ne daugiau kaip 0,07 %,

— temperatūra — nekelianti jokio pavojaus kokybei,

— saugos koeficientas — ne daugiau kaip 0,45, kai poliarizacijos laipsnis yra 97 ar didesnis, arba drėgmė — ne daugiau kaip 1,4 %, kai poliarizacijos laipsnis yra mažesnis kaip 97.

Saugos koeficientas nustatomas procentais išreikštą cukraus drėgmę dalijant iš skirtumo, gauto atėmus to cukraus poliarizacijos laipsnį iš 100.

26 straipsnis

Siuntos

Visas intervencijai pasiūlytas cukrus tiekiamas siuntomis.

Šioje dalyje „siunta“ — tai ne mažiau kaip 2 000 tonų vienodos kokybės ir pateikimo formos toje pačioje vietoje sandėliuojamas cukrus.

27 straipsnis

Pasiūlymų turinys

1. Intervencinei agentūrai pateiktuose pasiūlymuose nurodoma:

a) pasiūlymo teikėjo pavadinimas ir adresas;

b) sandėliavimo vieta, kurioje siūlymo metu yra saugomas cukrus;

c) išvežimo pajėgumas, garantuojamas pasiūlytam cukrui išvežti;

d) siūlomo cukraus grynasis kiekis;

e) siūlomo cukraus rūšis, kokybė ir jo pagaminimo prekybos metai;

f) cukraus pakuotės rūšis.

▼B

2. Intervencinė agentūra gali reikalauti papildomos informacijos.

3. Kartu su pasiūlymu siūlančioji šalis pateikia pareiškimą, liudijantį, kad šis cukrus anksčiau nebuvo supirktas intervencijai, kad ji yra cukraus savininkė ir kad cukrus atitinka 25 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus.

28 straipsnis

Pasiūlymų nagrinėjimas

1. Pasiūlymai galioja tris savaites nuo jų pateikimo dienos. Tačiau, intervencinei agentūrai pritarus, per tą laiką juos galima atsiimti.

2. Pasiūlymus nagrinėja intervencinė agentūra. Ji juos priima ne vėliau kaip iki šio straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos. Tačiau intervencinė agentūra pasiūlymus atmeta, jei juos išnagrinėjusi nustato, jog nesilaikoma kurio nors reikalavimo.

2 DALIS

Sandėliavimas

29 straipsnis

Sandėliavimo sutartys

1. Sandėliavimo sutartys, kurias dar prieš pasiūlymo priėmimą turi sudaryti cukrų siūlančiosios šalys ir intervencinė agentūra, sudaromos neribotam laikui.

Sandėliavimo sutartys įsigalioja praėjus penkioms savaitėms nuo pasiūlymo priėmimo dienos ir nustoja galioti dešimties dienų laikotarpiui, per kurį baigiama išvežti tam tikrą cukraus kiekį, pasibaigus.

Šiame straipsnyje „dešimt dienų“ reiškia kalendorinius laikotarpius nuo 1 iki 10, nuo 11 iki 20, ir nuo 21 iki paskutinės kiekvieno mėnesio dienos.

2. Sandėliavimo sutartyse visų pirma:

a) numatoma, kad sutartis nustoja galioti šiame reglamente nustatytomis sąlygomis, apie tai iš anksto pranešus ne mažiau kaip prieš 10 dienų;

b) nurodoma ta sandėliavimo išlaidų suma, kurią turi padengti intervencinė agentūra;

3. Intervencinė agentūra padengia laikotarpio, prasidedančio šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sutarties dešimties įsigaliojimo dienų laikotarpiu ir besibaigiančiu šios sutarties galiojimu, sandėliavimo išlaidas.

4. Sandėliavimo išlaidos negali viršyti 0,48 EUR už toną dešimties dienų laikotarpiui.

5. Sandėliavimo sutarties galiojimas baigiasi išvežus cukrų, kaip numatyta 50 straipsnyje.

30 straipsnis

Nuosavybės teisės perleidimas

1. Sandėliavimo sutartyje numatyta cukraus nuosavybės teisė perleidžiama sumos už cukrų išmokėjimo metu.

▼B

2. Iki cukraus išvežimo už šio straipsnio 1 dalyje minėto cukraus kokybę ir už pakuotę, kurioje cukrus buvo, kai intervencinė agentūra jį priėmė, toliau atsakingas pardavėjas.

31 straipsnis

Kokybės ir pakavimo sąlygų užtikrinimas

1. Jei nustatoma, kad tam tikras cukraus kiekis neatitinka 25 straipsnyje nustatytų kokybės reikalavimų, pardavėjas privalo nedelsdamas pakeisti jį tokiu pačiu reikalaujamos kokybės cukraus kiekiu, saugomu toje pačioje arba kitoje sandėliavimo vietoje, patvirtintoje pagal 24 straipsnį.

2. Jei cukrus yra laikomas pakuotėje ir nustatoma, kad ši pakuotė neatitinka minėtų reikalavimų, intervencinė agentūra reikalauja, kad pardavėjas ją pakeistų reikalaujamo standarto pakuote.

3 DALIS

Intervencinio pirkimo sąlygos

32 straipsnis

Baltojo cukraus supirkimo kaina ir kokybė

1. Baltojo cukraus intervencinė supirkimo kaina:

— 505,52 EUR už toną 2006 — 2007 prekybos metais;

— 433,20 EUR už toną 2007 — 2008 prekybos metais;

— 323,52 EUR už toną 2008 — 2009 ir 2009 — 2010 prekybos metais.

2. Baltasis cukrus skirstomas į keturias rūšis:

a) 1 rūšis: cukrus, kurio kokybė yra aukštesnė už standartinę;

b) 2 rūšis: Reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo II punkte apibrėžtos standartinės kokybės cukrus;

c) 3 ir 4 rūšys: cukrus, kurio kokybė žemesnė už standartinę.

3. 1 rūšies cukraus savybės:

a) gera prekinė kokybė; sausas, vientisai granuliuotų, birių kristalų pavidalo;

b) maksimalus drėgmės kiekis — 0,06 %;

c) maksimalus invertuotojo cukraus kiekis — 0,04 %;

d) bendras taškų skaičius neviršija aštuonių ir:

— pelenų kiekis — šešių,

— spalvos rūšis — nustatoma remiantis Brunsviko žemės ūkio technologijos ir cukraus pramonės instituto metodu (toliau — Brunsviko metodas) — keturių,

— tirpalo spalva — nustatoma remiantis ICUMSA metodu — trijų.

▼B

Vienas taškas atitinka:

a) 0,0018 % pelenų kiekio, nustatyto remiantis ICUMSA metodu, esant 28° pagal Brix;

b) 0,5 vieneto spalvos rūšies, nustatytos remiantis Brunsviko metodu;

c) 7,5 vieneto tirpalo spalvos, nustatytos remiantis ICUMSA metodu.

4. 3 rūšies cukrus turi šias savybes:

a) gera prekinė kokybė; sausas, vientisai granuliuotų birių kristalų pavidalo;

b) minimali poliarizacija — 99,7° S;

c) maksimalus drėgmės kiekis — 0,06 %:

d) maksimalus invertuotojo cukraus kiekis — 0,04 %;

e) spalvos rūšis: daugiausia Nr. 6, nustatyto pagal Brunsviko metodą.

5. 4 rūšiai priklauso cukrus, kuris neįeina į 1, 2 ir 3 rūšį.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta supirkimo kaina sumažinama:

a) 7,30 EUR tonai 3 rūšies cukraus;

b) 13,10 EUR tonai 4 rūšies cukraus.

33 straipsnis

Žaliavinio cukraus supirkimo kaina

1. Žaliavinio cukraus intervencinė supirkimo kaina yra:

— 397,44 EUR už toną 2006 — 2007 prekybos metais;

— 359,04 EUR už toną 2007 — 2008 prekybos metais;

— 268,16 EUR už toną 2008 — 2009 ir 2009 — 2010 prekybos metais.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta intervencinė kaina:

a) didinama, kai cukraus išeiga didesnė kaip 92 %;

b) mažinama, kai cukraus išeiga mažesnė kaip 92 %.

3. Padidinus arba sumažinus gauta suma, išreikšta eurais už toną, turi būti lygi žaliavinio cukraus intervencinės kainos ir tos kainos, padaugintos iš koeficiento, skirtumui. Koeficientas gaunamas žaliavinio cukraus išeigą padalijus iš 92 %.

4. Žaliavinio cukraus išeiga apskaičiuojama remiantis Reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo III punkto nuostatomis.

34 straipsnis

Mokėjimo terminas

Intervencinė agentūra mokėjimą atlieka ne anksčiau kaip šimtas dvidešimtą dieną nuo pasiūlymo priėmimo dienos, jei buvo atlikti svorio ir pasiūlytų siuntų kokybės patikrinimai laikanti 4 dalies.

▼B

4 DALIS

Patikrinimai

35 straipsnis

Kokybės tikrinimo mėginiai

34 straipsnyje nurodytu laikotarpiu kompetentingos valstybės narės institucijos paskirti ekspertai arba ekspertai, dėl kurių susitarė intervencinė agentūra ir pardavėjas, tyrimui paima keturis tipinius mėginius. Kiekvienai susitariančiajai šaliai yra duodama po vieną mėginį. Kitus du mėginius laiko ekspertas arba kompetentingų institucijų patvirtintoji laboratorija.

Kiekvienas mėginys tiriamas du kartus, ir šių rezultatų vidurkis laikomas mėginio tyrimo rezultatu.

36 straipsnis

Ginčai dėl kokybės

1. Jei perkančiosios ir parduodančiosios šalies pagal 35 straipsnį atliktų tyrimai skiriasi, aritmetinis abiejų tyrimų rezultatų vidurkis, nustatant cukraus kategoriją, jei skirtumas atsiranda tiriant:

— 1 rūšies cukrų — ne daugiau kaip vienu tašku, atsižvelgiant į kiekvieną 32 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytą savybę,

— 2 rūšies cukrų — ne daugiau kaip dviem taškais, atsižvelgiant į kiekvieną pagal taškus nustatomos rūšies savybes, kurios nustatomos taškais.

Tačiau bet kurios susitariančiosios šalies prašymu šio straipsnio 35 straipsnio 1 dalyje minėta laboratorija gali atlikti arbitražinį tyrimą. Tada taikomas arbitražinio tyrimo rezultatų ir pardavėjo arba pirkėjo tyrimų rezultatų, priklausomai nuo to, kurie yra panašesni į arbitražinio tyrimo rezultatus, aritmetinis vidurkis.

Nustatant cukraus rūšį, šis vidurkis yra lemiamas. Jei arbitražinio tyrimo rezultatas tarp pardavėjo ir pirkėjo atliktų tyrimų rezultatų yra tarpinis, nustatant rūšį lemia tik arbitražinis tyrimas.

2. Jei nustatytas perkančiosios ir parduodančiosios šalies pagal 35 straipsnį atliktų tyrimų skirtumas yra didesnis už tą, kuris nurodytas šio straipsnio 1 dalies pirmojoje arba antrojoje įtraukoje, arbitražinį tyrimą atlieka kompetentingos institucijos patvirtintoji laboratorija. Tuo atveju taikoma šio straipsnio 1 dalies antros pastraipos nuostata.

3. Ginčų dėl 3 rūšies cukraus viršutinės spalvos rūšies ribos, poliarizacijos, drėgnumo arba invertuotojo cukraus kiekio atveju 1 ir 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

Tačiau 1 dalyje nurodyti skirtumai pakeičiami:

— 3 rūšies cukraus spalvos rūšis 1,0 vienetu,

— poliarizacija 0,2° S,

— drėgmės kiekis 0,02 %,

— invertuotojo cukraus kiekis 0,01 %.

4. Jei, pritaikius 35 straipsnį nuostatą, ginčas tarp susitariančiųjų šalių kyla dėl supirkto žaliavinio cukraus išeigos, arbitražinį tyrimą atlieka minėto straipsnio 1 dalyje nurodyta laboratorija. Tokiu atveju taikomas arbitražinio tyrimo rezultatų ir tų pardavėjo arba pirkėjo tyrimų rezultatų, kurie yra artimesni arbitražinio tyrimo rezultatams, aritmetinis vidurkis.

Šis vidurkis yra lemiamas nustatant žaliavinio cukraus išeigą. Jei arbitražinio tyrimo rezultatas yra tarpinis tarp pardavėjo ir pirkėjo surengtų tyrimų rezultatų, nustatant žaliavinio cukraus išeigą lemia tik arbitražinis tyrimas.

5. 1 dalies antroje pastraipoje nurodytas arbitražinio tyrimo išlaidas padengia tyrimą užginčijusi susitariančioji šalis.

2 dalyje nurodytas arbitražinio tyrimo išlaidas vienodomis dalimis dengia intervencinė agentūra ir pardavėjas.

3 dalyje nurodytas arbitražinio tyrimo išlaidas dengia taikant 35 straipsnį atliktą tyrimą užginčijusi susitariančioji šalis

37 straipsnis

Sandėliavimo vietų patikrinimas

Kompetentinga įgaliotoji kontrolės institucija be išankstinio įspėjimo atlieka patikrinimus sandėliavimo vietose pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 2148/96 4 straipsnį ([1]).

38 straipsnis

Svorio ir atitinkamų išlaidų patikrinimas

1. 35 straipsnyje nurodyti ekspertai patikrina parduoto cukraus svorį.

Pardavėjas imasi visų būtinų priemonių, kad ekspertai galėtų patikrinti svorį ir paimti mėginius.

2. Svorio tikrinimo išlaidas padengia pardavėjas.

3. Svorį tikrinančių ir mėginius imančių ekspertų išlaidas padengia intervencinė agentūra.

4. Kiekis gali būti nustatytas remiantis apskaitos duomenimis, kurie turi atitikti prekybinius ir intervencinės agentūros reikalavimus, jei:

a) apskaitos duomenyse yra įtrauktas sveriant nustatytas svoris ir svėrimo metu nustatyta fizinė kokybė; svėrimas negali būti atliktas vėliau kaip prieš dešimt mėnesių;

([1]) OL L 288, 1996 11 9, p. 6.

▼B

b) sandėliuotojas praneša, kad visa pasiūlyta siunta atitinka apskaitos duomenyse esančią informaciją;

c) svėrimo metu nustatyta kokybė sutampa su tipinių mėginių kokybe.

5 DALIS

Intervencinis Pardavimas

39 straipsnis

Pardavimas

1. Intervencinės agentūros gali parduoti cukrų tik priėmus sprendimą Reglamento (EB) Nr. 318/2006 39 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Cukraus pardavimas, laikantis Reglamento (EB) Nr. 318/2006 18 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų — tai pardavimas konkurso tvarka arba kuria nors kita pardavimo tvarka.

3. Priimant sprendimą skelbti konkursą, nustatomos konkurso, įskaitant parduodamo cukraus numatytą paskirtį, sąlygos.

Šioje dalyje „paskirtis“ reiškia skirtas:

a) pašarams;

b) eksportuoti;

c) kitoms reikmėms, prireikus apibrėžti.

Konkurso laimėtojai, priklausomai nuo atvejo, atrenkami pagal pirkimo kainą, denatūravimo priemokos dydį arba eksporto grąžinamosios išmokos sumą.

4. Konkurso sąlygos visoms suinteresuotosioms šalims, nepriklausomai nuo jų įsisteigimo Bendrijoje vietos, privalo užtikrinti vienodą galimybę dalyvauti konkurse bei vienodą vertinimą.

40 straipsnis

Kvietimas dalyvauti konkurse

1. Intervencinė agentūra skelbia konkursą jos turimam cukraus kiekiui.

2. Kiekviena atitinkama intervencinė agentūra parengia kvietimą dalyvauti konkurse, kurį ji paskelbia iki pasiūlymų teikimui nustatyto laikotarpio pradžios likus ne mažiau kaip aštuonioms dienoms.

Prieš paskelbdama konkursą intervencinė agentūra Komisijai pateikia konkurso pranešimo tekstą ir jo dalinius pakeitimus.

3. Kvietime pirmiausia nurodoma ši informacija:

a) konkursą skelbiančios intervencinės agentūros pavadinimas ir adresas;

b) konkurso sąlygos;

c) pasiūlymų konkursui pateikimo terminas;

d) konkursui siūlomos cukraus siuntos ir kiekvienos jų:

— identifikacinis numeris,

— kiekis,

— cukraus kokybė,

▼B

— pakuotės rūšis,

— vieta, kuriame saugomas cukrus,

— pristatymo vieta,

— jei reikia, visi sandėlyje esantys krovos į vidaus vandenų, jūrų bei geležinkelių transporto priemones įrenginiai.

Šiame skyriuje „siunta“ — tai vienodos kokybės, vienodai supakuoto ir vienoje vietoje sandėliuojamo cukraus kiekis. Mažiausias kiekvieno dalinio konkurso pasiūlyme nurodytas kiekis yra 250 tonų.

4. Intervencinė agentūra imasi priemonių, kurias laiko tinkamomis, kad suinteresuotos šalys, pareiškusios norą, galėtų patikrinti pardavimui pasiūlytą cukrų.

41 straipsnis

Konkursas

1. Laimėjusiesiems konkursą suteikiama galimybė sudaryti prekybos sutartį skirtam kiekiui. Laimėtojas, priklausomai nuo atvejo, nustatomas remiantis šiais pasiūlyme nurodytais duomenimis:

a) konkurso dalyvio mokama kaina;

b) denatūravimo priemokos dydžiu;

c) eksporto grąžinamosios išmokos dydžiu.

2. Konkurso laimėtojo mokėtina kaina:

a) atitinka pasiūlyme nurodytą kainą, kai taikomas 1 dalies a punktas;

b) atitinka konkurso sąlygose nurodytą kainą, kai taikomi 1 dalies b ir c punktai.

42 straipsnis

Konkurso reikalavimai

1. Skelbiant konkursą sprendime dėl konkurso paskelbimo, nustatomos šios sąlygos:

a) bendras siūlomas parduoti kiekis arba kiekiai;

b) numatyta paskirtis;

c) paraiškų pateikimo terminas;

d) kaina, kurią konkursą laimėjęs konkurso dalyvis turi sumokėti už pašarams ir eksportui numatytą cukrų.

2. Sprendime dėl konkurso paskelbimo gali būti nustatytos papildomos sąlygos, visų pirma:

a) mažiausia siūlomo parduoti ne pašarams arba eksportui skirto cukraus, kaina;

b) didžiausias denatūravimo priemokos arba eksporto grąžinamosios išmokos kiekis;

c) mažiausias kiekis konkurso dalyviui arba siuntai;

▼B

d) didžiausias kiekis konkurso dalyviui arba siuntai;

e) konkretus denatūravimo priemokos sertifikato arba eksporto licencijos galiojimo laikas.

43 straipsnis

Nuolatinis konkursas

1. Dėl Bendrijos cukraus rinkoje susidariusios padėties gali būti skelbiamas nuolatinis konkursas.

Šio nuolatinio konkurso galiojimo laikotarpiu skelbiami daliniai konkursai.

2. Kvietimas dalyvauti nuolatiniame konkurse skelbiamas tik konkurso pradžiai paskelbti. Nuolatinio konkurso galiojimo laikotarpiu paskelbtas kvietimas gali būti iš dalies keičiamas arba papildomas. Jis taisomas arba keičiamas tada, kai jo galiojimo metu pasikeičia konkurso sąlygos.

44 straipsnis

Pasiūlymų pateikimas

1. Pasiūlymus intervencinei agentūrai pateikiami elektroniniu būdu.

2. Pasiūlyme nurodoma:

a) konkursas, kuriam šis pasiūlymas teikiamas;

b) konkurso dalyvio pavardė (pavadinimas) ir adresas;

c) siuntos numeris;

d) prašomas kiekis;

e) apskaičiavimas už toną eurais, nurodant du skaičius po kablelio:

— siūloma kaina, neįskaitant vidaus mokesčių,

— siūlomos denatūravimo priemokos suma,

— siūlomos eksporto grąžinamosios išmokos suma.

Intervencinė agentūra gali reikalauti papildomos informacijos.

3. Kai pasiūlyme nurodomos kelios siuntos, laikoma, kad pasiūlymų yra tiek, kiek siuntų.

4. Pasiūlymai galioja tik tada, jei:

a) dar nepasibaigus pasiūlymų teikimo terminui, pateikiamas įrodymas, jog buvo pateiktas šio konkurso užstatas — 200 EUR už toną cukraus;

b) juose yra pasiūlymo teikėjo deklaracija, kuria jis įsipareigoja dėl cukraus kiekio, už kurį bus paskirta denatūravimo priemoka arba eksporto grąžinamoji išmoka:

— prašyti išduoti denatūravimo priemokos sertifikatą ir pateikti reikalaujamą užstatą už jį, jei šiame konkurse skelbiamas pašarams skirto cukraus pardavimas,

— prašyti išduoti eksporto licenciją ir pateikti reikalaujamą užstatą už ją, jei šiame konkurse skelbiamas eksportui skirto cukraus pardavimas.

▼B

5. Pasiūlyme gali būti nurodyta, kad jis būtų laikomas pateiktu tik tuo atveju, jei sutartį bus leidžiama sudaryti:

a) dėl viso pasiūlyme nurodyto kiekio arba nurodytos jo dalies;

b) ne vėliau kaip pasiūlymą pateikusios šalies nurodytą dieną ir nurodytu laiku.

6. Pasiūlymai, pateikti nesilaikant 1 — 5 dalių nuostatų arba neatitinkantys konkurso sąlygų, nenagrinėjami.

7. Pateikto pasiūlymo atsiimti negalima.

45 straipsnis

Pasiūlymų nagrinėjimas

1. Intervencinė agentūra pasiūlymus nagrinėja uždaruose posėdžiuose. Nagrinėjime dalyvaujantys asmenys prisaikdinami konfidencialumo priesaika.

2. Apie pateiktus pasiūlymus nedelsiant pranešama Komisijai.

46 straipsnis

Sumų nustatymas

Jei mažiausia kaina arba didžiausias denatūravimo priemokos ar eksporto grąžinamosios išmokos dydis konkurso sąlygose nenurodyti, jie nustatomi Reglamento (EB) Nr. 318/2006 39 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka po to, kai, atsižvelgiant į rinkos sąlygas ir galimas realizavimo rinkas, išnagrinėjami pasiūlymai. Tačiau gali būti priimtas sprendimas nė vieno dalyvio neskelbti konkurso laimėtoju.

47 straipsnis

Konkursų laimėtojų nustatymas

1. Išskyrus tuos atvejus, kai konkurso arba dalinio konkurso laimėtojas neskelbiamas, nepažeidžiant šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų, sudaryti sutartį leidžiama kiekvienam konkurso dalyviui, kurio pasiūlyme nurodyta kaina nėra mažesnė už minimalų arba nėra didesnė už maksimalų denatūravimo priemokos arba eksporto grąžinamosios išmokos dydį.

2. Sutartį dėl kiekvienos siuntos laimi tas konkurso dalyvis, kuris arba siūlo didžiausią kainą, arba prašo mažiausios denatūravimo priemokos ar eksporto grąžinamosios išmokos.

Jei pasiūlyme nurodyta ne visa siunta, likutis skiriamas kitiems konkurso dalyviams, atsižvelgiant į jų pasiūlyme nurodytas sumas, pradedant nuo antrosios pagal eilę didžiausios kainos arba antrosios pagal eilę denatūravimo priemokos ar eksporto grąžinamosios išmokos.

▼B

3. Jei tokią pačią kainą siūlo arba tokios pačios denatūravimo priemokos ar eksporto grąžinamosios išmokos už vieną siuntą arba siuntos dalį prašo keli konkurso dalyviai, intervencinė agentūra turimą kiekį paskirsto vienu iš nurodomų būdų:

a) dalija proporcingai pasiūlymuose nurodytiems kiekiams;

b) dalija pareiškėjams taip, kaip su jais susitaria;

c) burtų keliu.

48 straipsnis

Konkurso laimėtojo teisės ir pareigos

1. Jei cukrus yra skirtas pašarams, konkurso laimėtojo skyrimas reiškia, kad:

a) jam suteikiama teisė gauti sertifikatą tam kiekiui, už kurį skiriama denatūravimo priemoka, visų pirma nurodant pasiūlyme įrašytą denatūravimo priemokos dydį;

b) jis įpareigojamas intervencinės agentūros, kuriai buvo pateiktas pasiūlymas, prašyti minėto sertifikato tam kiekiui.

2. Jei cukrus yra skirtas eksportui, konkurso laimėtojo skyrimas reiškia, kad:

a) jam suteikiama teisė gauti licenciją tam kiekiui, už kurį skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, visų pirma nurodant paraiškoje įrašytą eksporto grąžinamosios išmokos dydį, o baltojo cukraus atveju — nurodant kvietime dalyvauti konkurse įrašytą jo rūšį;

b) jis įpareigojamas intervencinės agentūros, kuriai buvo pateiktas pasiūlymas, prašyti minėtos licencijos tam kiekiui, o kalbant apie baltąjį cukrų — tai rūšiai.

3. Su konkurso laimėjimu susijusios teisės įgyvendinamos ir įsipareigojimai įvykdomi per 18 dienų nuo pasiūlymų pateikimo termino pabaigos.

4. Su konkurso laimėjimu susijusios teisės ir įsipareigojimai neperleidžiami.

49 straipsnis

Pranešimas apie konkurso rezultatus

1. Intervencinė agentūra konkurso laimėtojams nedelsdama išsiunčia pranešimus, o visiems konkurso dalyviams praneša apie konkurso rezultatus.

2. Pranešimuose apie laimėjimą nurodoma bent jau ši informacija:

a) tvarka, su kuria susijęs konkursas;

b) siuntos numeris ir paskirtas kiekis;

c) paskirtam kiekiui patvirtinta kaina, denatūravimo priemokos už jį arba eksporto grąžinamosios išmokos dydis.

▼B

50 straipsnis

Nupirkto cukraus išvežimas

1. Išskyrus *force majeure* atvejus, nupirktas cukrus išvežamas iš sandėlių ne vėliau kaip per keturias savaites nuo 49 straipsnyje nurodyto pranešimo apie konkurso laimėjimą gavimo dienos. Konkurso laimėtojas gali neatsiimti cukraus iš sandėlio, jei susitaria su intervencine agentūra, kad ši jam leistų minėtam laikotarpiui sudaryti sandėliavimo sutartį su sandėliu, kuriame yra tas cukrus.

Tačiau kai atsiranda techninių kliūčių cukrui išvežti, intervencinė agentūra prireikus gali nustatyti ilgesnį laikotarpį konkrečioms siuntoms iš sandėlio atsiimti.

2. *Force majeure* atvejais intervencinė agentūra nustato priemones, būtinas atsižvelgiant į visas aplinkybes, kuriomis remiasi konkurso laimėtojas.

51 straipsnis

Išvežimo leidimas

1. Sutarties laimėtojas nupirktą cukrų išvežti ar sandėliavimo sutartį sudaryti pagal 50 straipsnio 1 dalies nuostatas gali tik gavęs leidimą paskirtam cukraus kiekiui išvežti.

Tačiau leidimai išvežti gali būti išduodami tam tikroms to cukraus kiekio dalims.

Visus leidimus išvežti suinteresuotosios šalies prašymu išduoda atitinkama intervencinė agentūra.

2. Intervencinė agentūra produkcijos išvežimo leidimą išduoda tik laimėtojui pateikus įrodymą, kad jis pateikė užstatą, garantuojantį, jog per nustatytą laiką sumokės jam paskirto cukraus kainą, arba jam pateikus apmokėjimo patvirtinimą.

Užstatas arba apmokėjimo patvirtinimo dokumentas turi atitikti tą kainą, kurią sutarties laimėtojas turi sumokėti už išvežamą cukraus kiekį.

52 straipsnis

Mokėjimai

1. Paskirto cukraus kaina į intervencinės agentūros sąskaitą turi būti pervesta ne vėliau kaip 30 dieną nuo leidimo išvežti išdavimo.

2. Išskyrus *force majeure* atvejus, 51 straipsnio 2 dalyje nurodytas užstatas grąžinamas tik už tą kiekį, už kurį sutarties laimėtojas į intervencinės agentūros sąskaitą pervedė pirkimo kainą per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką. Užstatas grąžinamas nedelsiant.

3. *Force majeure* atvejais intervencinė agentūra nustato priemones, būtinas atsižvelgiant į visas aplinkybes, kuriomis remiasi konkurso laimėtojas.

▼B

53 straipsnis

Nuosavybės teisės perleidimas

1. Konkurso tvarka suteikta cukraus nuosavybės teisė pereina, kai cukrus išvežamas iš sandėlio.

2. Tačiau intervencinė agentūra ir konkurso laimėtojas gali susitarti, kad cukraus nuosavybės teisė pereitų kitame etape. Jei intervencinė agentūra ir sutarties laimėtojas, remdamiesi 50 straipsnio 1 dalimi, kartu susitaria, jie gali nustatyti, kuriame etape įvyksta nuosavybės teisės perleidimas.

3. Galioja tik raštiškas susitarimas dėl nuosavybės teisės perėjimo etapo.

54 straipsnis

Rūšies ir išeigos nustatymas

Nustatant cukraus rūšį arba išeigą, išvežimo iš sandėlio metu yra taikomi 35 ir 36 straipsniai.

Tačiau po sutarties pasirašymo susitariančiosios šalys gali susitarti, kad paraiškų konkurso tvarka parduoto cukraus rūšis arba išeiga išlieka tokia, kokia buvo nustatyta tuo metu, kai jį supirko intervencinė agentūra.

55 straipsnis

Cukraus kainos tikslinimas

1. Jei taikant 35 ir36 straipsnių nuostatas nustatoma, kad baltasis cukrus yra žemesnės rūšies, negu nurodyta kvietime dalyvauti konkurse, šio cukraus, vartotino pagal 39 straipsnio 3 dalies antros pastraipos b ir c punktuose nurodytą paskirtį, kaina tikslinama pagal 32 straipsnio 6 dalies nuostatas.

2. Jei nustatoma, kad eksportui skirto baltojo cukraus rūšis neatitinka nurodytos kvietime dalyvauti konkurse rūšies, nurodyta rūšis eksporto licencijoje pataisoma.

3. Jei taikant 35 ir 36 straipsnių nuostatas nustatoma, kad žaliavinio cukraus išeiga neatitinka nurodytos kvietime dalyvauti konkurse išeigos:

a) to cukraus kaina tikslinama pagal 33 straipsnio nuostatas;

b) denatūravimo priemokos arba grąžinamosios eksporto išmokos dydis tikslinamas dauginant jį iš koeficiento, kuris yra lygus nustatytai išeigai, padalytai iš kvietime dalyvauti konkurse nurodytos išeigos.

56 straipsnis

Užstato grąžinimas

1. Išskyrus *force majeure* atvejus, konkurso užstatas grąžinamas tik už tą kiekį, kuris:

a) konkurso laimėtojo:

— įvykdžiusio reikalavimus, buvo nurodytas prašyme išduoti denatūravimo sertifikatą arba eksporto licenciją,

▼B

— buvo nurodytas, pateikiant 51 straipsnio 2 dalyje minimą užstatą arba apmokėjimo patvirtinimą dokumentą,

— per nustatytą laiką buvo išvežtas iš sandėlio arba

b) nebuvo paskirtas.

2. Užstatas grąžinamas nedelsiant.

3. *Force majeure* atvejais intervencinė agentūra nustato priemones, būtinas atsižvelgiant į visas aplinkybes, kuriomis remiasi konkurso laimėtojas.

57 straipsnis

Pranešimai apie kiekius

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie baltojo cukraus ir žaliavinio cukraus kiekius, kurie yra:

— siūlomi, bet intervencinės agentūros dar nepriimti,

— intervencinės agentūros priimti,

— intervencinės agentūros parduoti.

▼M3

_____

▼B

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR GALUTINĖS NUOSTATOS

58 straipsnis

Pranešimai

Pranešimai Komisijai, nurodyti šio reglamento 12, 21, 22 ir 57 straipsniuose, teikiami elektroniniu būdu, naudojant valstybėms narėms Komisijos pateiktas formas.

59 straipsnis

Panaikinimai

Reglamentai (EB) Nr. 1261/2001, (EB) Nr. 1262/2001 ir (EB) Nr. 314/2002 panaikinami.

Tačiau Reglamentai (EB) Nr. 1261/2001 ir (EB) Nr. 314/2002 toliau taikomai 2005 — 2006 m. prekybos metų produkcijai ir Reglamentas (EB) Nr. 1262/2001 toliau taikomas intervencinės agentūros iki 2006 m. vasario 10 d. priimtam cukrui.

60 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2006 m. liepos 1 d.

23 — 38 straipsniai taikomi iki 2010 m. rugsėjo 30 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼**M2**

I PRIEDAS

23 straipsnio 3 dalyje nurodyti 2007–2008 prekybos metams valstybėms narėms paskirstyti kiekiai

(tonomis)

Valstybė narė	Kiekis
Belgija	31 615
Bulgarija	170
Čekija	13 346
Danija	16 213
Vokietija	130 985
Graikija	5 687
Ispanija	31 790
Prancūzija (metropolija)	130 447
Prancūzija (užjūrio departamentai)	17 208
Italija	27 012
Lietuva	4 013
Vengrija	10 699
Nyderlandai	33 376
Austrija	14 541
Lenkija	63 513
Portugalija (žemyninė dalis)	537
Portugalija (Azorų salos)	357
Rumunija	3 912
Slovakija	5 278
Suomija	3 225
Švedija	12 306
Jungtinė Karalystė	43 769

▼M2

II PRIEDAS

16a straipsnyje nurodytos runkelių pirkimo sąlygos

I PUNKTAS

Taikant šį priedą susitariančiosios šalys yra:

a) cukraus gamybos įmonės (toliau – gamintojai), ir

b) runkelių pardavėjai (toliau – pardavėjai).

II PUNKTAS

1. Tiekimo sutartys sudaromos raštu, tiksliai nurodytam kvotinių runkelių kiekiui.

2. Tiekimo sutartyse nurodoma, ar gali būti tiekiamas papildomas runkelių kiekis ir kokiomis sąlygomis.

III PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse nurodomos Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 50 straipsnio 3 dalies a ir, jei taikytina, b punktuose minėto runkelių kiekio supirkimo kainos. 50 straipsnio 3 dalies a punkte minėto kiekio atveju šios kainos negali būti mažesnės kaip 49 straipsnio 1 dalyje nurodyta minimali kvotinių runkelių kaina.

2. Tiekimo sutartyse nustatoma, koks cukraus kiekis turi būti runkelių sudėtyje. Jose pateikiama perskaičiavimo lentelė su įvairiais cukraus kiekiais ir rodikliais, skirtais pristatytam runkelių kiekiui perskaičiuoti į tiekimo sutartyje nustatytą cukraus kiekį, kuris turi būti jų sudėtyje.

   Ši lentelė sudaryta pagal runkelių, kurių sudėtyje yra skirtingas cukraus kiekis, išeigą.

3. Jeigu pardavėjas ir gamintojas yra sudarę tiekimo sutartį 50 straipsnio 3 dalies a punkte minėtiems runkeliams tiekti, visi to pardavėjo tiekiami runkeliai, jų kiekį perskaičiavus taip, kaip nurodyta šio punkto 2 dalyje, ir jų kiekiui neviršijant tiekimo sutartyje nustatyto kiekio, laikomi tiekiamais runkeliais, kaip apibrėžta 50 straipsnio 3 dalies a punkte.

4. Gamintojai, pagaminantys mažesnį cukraus kiekį nei jų kvotinių runkelių kiekis, dėl kurio prieš sėją jie sudarė tiekimo sutartis pagal 50 straipsnio 3 dalies a punktą, runkelių kiekį, kurio trūksta, kad jie būtų išnaudoję savo kvotą, paskirsto pardavėjams, su kuriais jie prieš sėją sudarė tiekimo sutartis, kaip apibrėžta 50 straipsnio 3 dalies a punkte.

   Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

IV PUNKTAS

1. Į tiekimo sutartis įtraukiamos nuostatos dėl runkelių pristatymo periodiškumo ir normalios trukmės.

2. 1 dalyje minėtos nuostatos yra tos, kurios buvo taikomos praėjusiais prekybos metais, atsižvelgiant į faktinę produkcijos apimtį; tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

▼**M2**

V PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomos runkelių surinkimo vietos.

2. Jeigu pardavėjai ir gamintojai jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekamos toje sutartyje tiems metams numatytos surinkimo vietos. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

3. Tiekimo sutartyse numatoma, kad krovos ir vežimo iš surinkimo vietų išlaidas dengia gamintojas pagal specialius susitarimus, pagrįstus iki praėjusių prekybos metų galiojusiomis vietos taisyklėmis ar nusistovėjusia praktika.

4. Tačiau Airijoje, Danijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Jungtinėje Karalystėje, Portugalijoje ir Suomijoje, kur runkeliai pristatomi fabrikui neapmokant vežimo išlaidų, tiekimo sutartyse reikalaujama, kad gamintojai dengtų dalį krovos ir vežimo išlaidų, ir nustatomas atitinkamas procentinis dydis arba sumos.

VI PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomi runkelių priėmimo punktai.

2. Jeigu pardavėjai ir gamintojai jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekami toje sutartyje tiems metams numatyti priėmimo punktai. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

VII PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatoma, koks turi būti cukraus kiekis, nustatomas poliarimetriniu metodu. Priimant runkelius, paimamas jų mėginys.

2. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta mėginius imti kitu etapu. Tokiais atvejais tiekimo sutartyje numatoma pataisa, kad būtų kompensuojamas cukraus kiekio sumažėjimas nuo runkelių priėmimo iki bandinių paėmimo.

VIII PUNKTAS

Tiekimo sutartyse numatoma, kad bendrasis svoris, taros svoris ir cukraus kiekis sudėtyje būtų nustatyti laikantis vienos iš šių procedūrų:

a) tai atlieka gamintojas kartu su runkelių augintojų profesine organizacija, jei tai numatyta tarpšakiniu prekybos susitarimu;

b) tai atlieka gamintojas, prižiūrint runkelių augintojų profesinei organizacijai;

c) tai atlieka gamintojas, prižiūrint atitinkamos valstybės narės pripažintam ekspertui, jeigu pardavėjas padengia šios procedūros išlaidas.

IX PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse reikalaujama, kad gamintojai dėl viso pristatomų runkelių kiekio atliktų vieną ar daugiau iš šių veiksmų:

   a) pardavėjui nemokamai grąžinti iš fabriko šviežias išspaudas, gautas iš pristatyto runkelių kiekio tonomis;

   b) pardavėjui nemokamai grąžinti iš fabriko dalį tų išspaudų, presuotų arba išdžiovintų ir su melasos priedu;

▼**M2**

c) pardavėjui grąžinti iš fabriko presuotas ar išdžiovintas išspaudas; šiuo atveju gamintojas gali reikalauti, kad pardavėjas padengtų presavimo arba džiovinimo išlaidas;

d) pardavėjui sumokėti kompensaciją, nustatomą atsižvelgiant į minėtų išspaudų pardavimo galimybes.

Kai viso pristatyto runkelių kiekio dalys apdorojamos skirtingai, tiekimo sutartyje nustatomas daugiau kaip vienas iš pirmoje pastraipoje išvardytų įsipareigojimų.

2. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta pristatyti išspaudas kitu etapu, nei nurodyta 1 dalies a, b ir c punktuose.

X PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse nustatomi bet kokių išankstinių mokėjimų ir runkelių supirkimo kainos mokėjimo terminai.

2. 1 dalyje minėti terminai yra praėjusiais prekybos metais galioję terminai. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

XI PUNKTAS

Kai tiekimo sutartyse nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame priede aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų taisyklių nuostatos ir jų poveikis neturi prieštarauti šio priedo nuostatoms.

XII PUNKTAS

1. Į tarpšakinius prekybos susitarimus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 III priedo II dalies 11 punkte, įtraukiamos arbitražo sąlygos.

2. Kai Bendrijos, regionų arba vietos lygiu tarpšakiniais prekybos susitarimais nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame reglamente aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų susitarimų nuostatos ir poveikis neturi prieštarauti šio priedo nuostatoms.

3. 2 dalyje minėtais susitarimais visų pirma nustatoma:

a) runkelių kiekio, kurį gamintojas dar iki sėjos nusprendžia pirkti cukraus gamybai pagal kvotą, paskirstymo pardavėjams taisyklės;

b) III punkto 4 dalyje nurodyto paskirstymo taisyklės;

c) III punkto 2 dalyje nurodyta perskaičiavimo lentelė;

d) augintinų runkelių rūšių sėklų pasirinkimo ir tiekimo taisyklės;

e) mažiausias cukraus kiekis, kuris turi būti pristatomų runkelių sudėtyje;

f) reikalavimas, kad prieš nustatant runkelių tiekimo pradžios datą įvyktų gamintojo ir pardavėjų atstovų konsultacijos;

g) priemokų pardavėjams mokėjimas už ankstyvą arba vėlyvą pristatymą;

h) informacija apie:

i) IX punkto 1 dalies b punkte minėtą išspaudų dalį;

ii) IX punkto 1 dalies c punkte minėtas išlaidas;

iii) IX punkto 1 dalies d punkte minėtą kompensaciją;

▼**M2**

i) pardavėjo atliekamas išspaudų išvežimas;

j) nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 49 straipsnio 1 dalies, taisyklės, reglamentuojančios referencinės kainos ir faktinės cukraus pardavimo kainos skirtumo paskirstymą gamintojams ir pardavėjams.

XIII PUNKTAS

Jeigu nėra sudaryta tarpšakinio prekybos susitarimo dėl cukraus gamybai pagal kvotą skirtų runkelių, kuriuos gamintojas dar prieš sėją siūlo supirkti, kiekio paskirstymo pardavėjams, suinteresuota valstybė narė gali pati nustatyti tokio paskirstymo taisykles.

Tomis taisyklėmis tradiciniams runkelių pardavėjams, parduodantiems runkelius kooperatyvams, gali būti suteiktos kitokios tiekimo teisės nei tos, kurias jie turėtų, jei būtų šių kooperatyvų nariai.